

"Risale-i Nur, Kur'ân'ın malıdır. Benim ne haddim var ki, sahip olayım, tâ ki kusurlarım ona sirayet etsin. Belki o Nur'un kusurlu bir hâdimi ve o elmas mücevherat dükkânının bir dellâlıyım." İzah eder misiniz?

Risale-i Nur'un, Kur'an'ın malı olmasını, birkaç cihetle değerlendirebiliriz.

Birincisi, Risale-i Nurlar, Kur'an'ın hakikatli ve manevi bir tefsiri olmasından dolayı, Risale-i Nurlarda ne kadar meziyet ve güzellikler varsa, bu güzellik ve meziyetlerin hepsi Kur'an'dan süzülüp gelmiştir. İşte Risale-i Nur ve ondaki meziyet ve güzellikler Kur'an'ın malıdır.

İkincisi, Risale-i Nurlar sair meslekler gibi hususiyet kesbetmiyor. Bir cemaate veya gruba mal edilemez; Kur'ân'ın malıdır. Risale-i Nur, Kur'an'ın umumiyetini ve külliyetini yansıtan bir tefsirdir.

Üçüncüsü, Her asırda gelecek olan müceddidlerin eserleri ilimden ziyade sünühat ve ilham-ı İlahi ile olması hasebiyle kendilerine ait değil, İslamı asrın durumuna göre şekillendirmeyi irade eden Cenab-ı Hakka aittir. Üstadımız da Risalelerin böyle bir özel eser olduğunu işaret ederek, kendisine ait olmadığını ilan etmektedir. **إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ** (Hicr, 15/9) Kur'anı ve İslamı muhafaza etmeyi vaad eden Cenab-ı Hak bu gibi eserleri de muhafaza eylemektedir.

Kur'an nasıl bütün Müslümanların ortak bir değeri, ortak bir çatısı ise, onun manevi ve külliyetli bir tefsiri olan Risale-i Nurlar da bütün Müslümanların istifade etmesi gereken umumi ve külliyetli bir tefsiridir denilebilir. Her meslek ve meşrep sahibi, Risale-i Nurlara, Kur'an'ın evrensel bir pırıltısı nazarı ile sahip çıkabilir demektir.

"Böyle özelliklere sahip bir tefsirin bana mal edilip benimle ilişkilendirilmesi doğru değildir." diyerek, bütün dikkatleri Risale-i Nur'un üstüne çekmek istiyor Üstad Hazretleri. Çünkü şahıslar bugün var yarın yoklar. Böyle önemli ve her daim vazife görecek eserler, fani şahıslarla bağlanmamalıdır. Şahıs üzerine bina edilmiş meslek ve meşrepler genelde şahısla fani olmaya mahkum olmuşlar. Üstadımız bu gerçeği bildiği için şahsını değil Risale-i Nur'u nazara veriyor.

"Hem bunu kat'iyen ilân ediyorum ki: Risale-i Nur, Kur'ân'ın malıdır. Benim ne haddim var ki, sahip olayım, tâ ki kusurlarım ona sirayet etsin. Belki o Nur'un kusurlu bir hâdimi ve o elmas mücevherat dükkânının bir dellâlıyım. Benim karma karışık vaziyetim ona sirayet edemez, ona dokunamaz."(1)

(1) bk. [Emirdağ Lahikası-I, 24. Mektup.](#)